

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-la-mật-đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn 1998

--- o0o ---

Tập 6
Quyển Thứ 149
Hội Thứ Nhất

PHẨM SO LƯỜNG CÔNG ĐỨC
Thứ 30 – 47

Lại nữa, Kiền Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả Độc giác Bồ-đề thấy khá được, hướng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả Độc giác Bồ-đề thấy khá được, hướng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả Độc giác Bồ-đề thấy khá được, hướng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả Độc giác Bồ-đề thấy khá được, hướng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Kiền Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiền Thi Ca! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức

chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bát-nhã Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không.

Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Đối Bát-nhã Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bát nhã như thế là tu Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Khi ấy, Thiên Đế Thích lại thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Vì sao các thiện nam tử, thiện nữ nhân thấy nói vô sở đắc Tịch lự Ba-la-mật-đa, tên là nói chơn chánh Tịch lự Ba-la-mật-đa.

Phật nói: Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tịch lự Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịch lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì sắc tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịch lự Ba-la-mật-đa. Đối Tịch lự Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tịch lự như thế là tu Tịch lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịch lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc vui hoặc khổ, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì sắc tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịch lự Ba-la-mật-đa. Đối Tịch lự Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tịch lự như thế là tu Tịch lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịch lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì sắc tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịch lự Ba-la-mật-đa. Đối Tịch lự Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tịch lự như thế là tu Tịch lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịch lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì sắc tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịch lự

Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc vui hoặc khổ, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh

thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc vui hoặc khổ, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, hưởng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhãn giới, tự tánh nhãn giới không; sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhãn giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhãn giới chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn giới thấy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ

hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhân giới, tự tánh nhân giới không; sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhân giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhân giới chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân giới thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tịnh lự như thế là tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhân giới, tự tánh nhân giới không; sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhân giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhân giới chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân giới thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tịnh lự như thế là tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhân giới, tự tánh nhân giới không; sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhân giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhân giới chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân giới thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tịnh lự như thế là tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tịnh lự Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tịnh lự như thế là tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tịnh lự Ba-la-mật-đa. Đối

Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tỷ giới hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tỷ giới, tự tánh tỷ giới không; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh tỷ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, tỷ giới chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tỷ giới thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tỷ giới hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tỷ giới, tự tánh tỷ giới không; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh tỷ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, tỷ giới chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tỷ giới thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tỹ giới hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán hương giới, tỹ thức giới và tỹ xúc, tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tỹ giới, tự tánh tỹ giới không; hương giới, tỹ thức giới và tỹ xúc, tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh hương giới cho đến tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh tỹ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, tỹ giới chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; hương giới cho đến tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tỹ giới thấy khá được, huông là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tỹ giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán hương giới, tỹ thức giới và tỹ xúc, tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tỹ giới, tự tánh tỹ giới không; hương giới, tỹ thức giới và tỹ xúc, tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh hương giới cho đến tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh tỹ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Đối Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đây, tỹ giới chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; hương giới cho đến tỹ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tỹ giới thấy khá được, huông là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tĩnh lự như thế là tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tĩnh lự Ba-la-mật-đa.

--- o0o ---